

Jausmų MATEMATIKA

Meilė – sunkiai apibūdinamas jausmas. Tačiau dar sudėtingiau jį pažaboti ar pamiršti patyrus nusivylimą. Sunkiausia tuomet, kai galvoje sukasi mintis, kad mylimasis – vienintelis žmogus, kuris jums tinka. Pozityvaus gyvenimo mokytoja **Eglė Gabi Mundo** tvirtina, kad neegzistuoja vienintelė meilės formulė. Idealiausia, kai žmonės sutinka antrąją sielos puselę ir geba su ja kurti tvirtus santykius. Tačiau kartais jie kuriami dėl karminių saity, sielų giminingumo ar tiesiog siekiant rasti šilumą ir paguodą.

Tiesa, kad tikrąją meilę sutinkame tik vieną kartą gyvenime?

Jeigu pavyksta rasti antrąją sielos puselę, tuomet gyvenimo meilę sutinkame tik kartą gyvenime. Tačiau tai nereiškia, kad negebėsime mylėti žmogaus, kuris nėra antroji sielos puselė. Tie asmenys, kurie neranda pastarosios, gali sutikti daug žmonių, kuriems jaus meilę.

Yra daug „meilės“ apibrėžimų. Kas ji yra?

Meilė turi tiesioginį ryšį su žmogaus siela ir Kūrėju. Dėl to susitikus sielos puselėms, partneriai nori susitvarkyti savo vidų, t. y. kad siela taptų harmoninga, jog vyras ir moteris galėtų būti kartu. Tai – paaikškinimas, dėl ko tarp partnerių kartais nutinka itin keistų įvykių, kurie, atrodo, neturi nieko bendro su meile.

Kuo šis jausmas skiriasi nuo susižavėjimo ir aistros?

Žmonės, patyrę meilę, pasikeičia į gerąją pusę, jeigu nepradeda ignoruoti širdies ir vadovautis vien protu. Tuomet atsiskleidžia dailiosios lyties atstovių moteriškumas, o vyrų – vyriškumas. Susižavėjimas ir aistra dažnai būna laikina būseną. Todėl jei pastaroji nesikeičia, tikėtina, kad ryšys tarp partnerių gali greitai nutrūkti. Asmenys, atradę antrąją sielos puselę, gali džiaugtis didele meile ir aistra.

Ar po išsiskyrimo su myliuoju vėl grauztis ir manyti, kad kito žmogaus daugiau nepavyks sutikti?

Nederėtų to daryti, nes savigrauža labai kenkia sveikatai. Užsivėrus vienoms durims, visada atsidaro kitos. Praradus mylimąjį, atsiranda galimybė keistis į gerąją pusę. Būtent tai padeda pritraukti dar geresnį partnerį. Gyvenime asmuo gali turėti tik vieną tikrąją sielos puselę, tačiau ne visada tokie partneriai susitinka tam, kad galėtų gyventi kartu harmoningai. Dažnai toks susitikimas įvyksta tam, kad vienas partnerių kitam padedant galėtų susitvarkyti savo problemas. Praradus antrąją pusę galima sutikti giminingų sielų, kurių yra gana daug.

Kaip atpažinti sau tinkamą partnerį?

Dievas žmogui davė didelę dovaną – gebėjimą kalbėti. Todėl reikia bendrauti su žmonėmis pirmenybę teikiant tiems, kurie turi panašų požiūrį į vidinius dalykus, susijusius su siela. Taip pat turi būti vienodas gebėjimo mylėti lygis. Ne mažiau svarbu mokytis atskirti nuoširdžiai kalbančius asmenis nuo tų, kurie apsimetinėja ir tiesiog nori pasipukioti. Tiesa, pastaruoju metu tokie žmonės pasiduoda nuoširdžiai kalbančiojo įtakai. Tikėtina, kad jiems įtaką daro tikrumas ir tikrumas.

Kuo reikėtų vadovautis – širdimi ar protu – renkantis antrąją pusę? Kai kas skatina būti racionaliems, nes meilė atsiranda ir subręsta būnant kartu bei stengiantis dėl partnerio. Kiti tvirtina, kad būtina vadovautis jausmais, nes protas skatina tik prisirišimą ir pagarbą, bet ne meilę.

Visada siūlau klausytis širdies balso, tačiau tai reikia daryti sąmoningai. Protas gali sukurti labai daug keistų ir absurdiškų sąvybių, kurias neva privalo turėti partneris. Kuo daugiau energijos žmogus įdeda į santykius, tuo labiau stiprėja jo meilė partneriui. Tačiau ar tai tikrai meilė? Jeigu partnerių sielos nevienodos brandos, tuomet jie negali jaustis gerai ir komfortiškai, nes skiriasi meilės suvokimas ir stiprumas. Manau, klaidinga vadovautis vien jausmais, nes meilė tarp tikrųjų sielos puselių dažnai būna labai aistringa ir jausminga. Dėl to kyla vienokių ar kitokių kraštutinių.

Kaip reikia kurti santykius? Ar egzistuoja teisingas jų kūrimas?

Yra viena sąlyga, kurios laikantis galima tikėtis geresnių santykių. Sakoma, kad vyras ir moteris gali būti laimingi tik tuomet, kai pastaroji geba džiaugtis gyvenimu. Tačiau dažnai dailiosios lyties atstovė nežino, ko jai reikia, kad būtų laiminga. Dėl to dažnai klysta, keičia nuomonę ir troškimus. Visus pasikeitimus partneriui nėra lengva priimti. Tačiau jei pora nori harmoningų santykių, reikia išmokti gyventi taip, kad moteris šeimoje jaustųsi gerai.

Anot jūsų, svarbiausia, kad būtų laiminga moteris. Tačiau vedose teigiama priešingai – visų pirma dailiosios lyties atstovė turi stengtis, kad vyras būtų viskuo patenkintas. Tik tuomet jis gebės padaryti ją laimingą.

Puiku, jeigu abu partneriai žino, kas tos vedos. Vis dėlto yra įvairių pavyzdžių. Tarkime, Oleg'as Torsunov'as – vienas didžiausių vedų žinovų – gyveno klaidamasis vedomis, tačiau žmona jį paliko. Kita specialistė Kristina Lapina, vadovaudamasi vedomis, puikiai susitvarkė gyvenimą. Vis dėlto laikausi nuomonės, kad visų pirma laiminga turi būti moteris. Tačiau jei neieškoma aukso vidurio, tikėtina, kad šeima gali iširti.

Kokių dar klaidų derėtų vengti?

Lietuvoje moterų yra kur kas daugiau nei vyrų. Dėl to jos dažnai klysta, kai sutikusios tinkamą vyrą ir nuogaustadamos jį prarasti paklūsta jo valiai bei užmiršta, kad svarbiausia pačių savijauta. Kitaip tariant, dažnai dailiosios lyties atstovės savęs išsižada. Kita problema – lietuviškos emociškai labai stiprios. Juk visi žino, kad silpnus asmenis traukia stiprūs žmonės. Pastarieji daug lengviau eina norimo tikslo link. Jie drąsesni, atkaklesni ir įžulesni.

Labai skirtingos dvasinės brandos žmonės dažnai negeba sukurti stabilų santykių. Tai dažniausiai būna, kai susitinka jauna ir brandžią sielą turintis asmenys. Tokioje poroje pirmieji turi didelę galimybę tobulėti, tačiau ne visada tuo pasinaudoja, nes jiems parankiau brandų žmogų paversti savo tarnu. Gaila, tačiau brandžios sielos savininkai labai dažnai degraduoja, dėl to tokie santykiai jiems – nuostolingi. Beje, harmoningi ir darnūs santykiai labiausiai priklauso nuo moterų ramybės. Todėl jos turi išmokti save kontroliuoti.

Kartais žmonės užmezga santykius su patinkančiu asmeniu, praleidžia kartu daug laiko, o kai išsiskiria, negali suprasti, kodėl apskritai buvo drauge. Kodėl taip nutinka?

Žmonėms reikia šilumos. Kai širdyje sunku, norisi pasiguosti, o jauna sielą turintis asmenys – puikūs guodėjai. Taip po truputį partneriai prisiriša vienas prie kito. Vėliau supranta, kad padarė klaidą. Tačiau būna paprasčiau gyventi kartu nei išsiskirti, ypač jeigu yra atžalų ir sukauptas nemažas turas. Jei vis dėlto nusprendžiama skirtis, dažnai būna sunku suprasti, kodėl ir kaip taip ilgai buvo galima gyventi kartu. Tačiau į viską reikia žiūrėti kur kas paprasčiau ir ramiau. Derėtų pasidžiaugti, kad pavyko išsiskirti ir sąmoningai suvokti, kas įvyko.

Kas nutinka žmonėms, kurie pasirenka meilę Dievui?

Asmenims reikalingas gyvenimas vienumoje, kuris yra tik laikinas etapas. Tai analizės, apsisvalymo periodas. Tačiau ilgai būnant be antrosios pusės užmirštama, kaip su ja elgtis. Iš tiesų nepripažįstu celibato. Dievą galima mylėti ir neatsižadant fizinio kūno poreikių.

Tai reiškia, kad vienuoliai ir kunigai išsižada jiems skirtą žmogaus?

Mums skirtas asmuo nebūtinai yra antroji sielos puselė. Jeigu turime didelių karminių skolų, šiame gyvenime gali būti skirtas žmogus, kuriam taip pat reikia pastarąsias gražinti. Dažnai būna, kad asmens antroji sielos puselė gyvena gretimame bute ar name, tačiau jie vienas kito nę nepažįsta. Nežinau, ar tai reiškia, kad vienuoliai ir kunigai išsižada jiems skirtą žmogaus. Sakoma, kad vienam gyventi kur kas paprasčiau, todėl, ko gero, jie pasirenka lengvesnį kelią.

Kodėl vieni asmenys sau skirtą partnerį sutinka būdami jauni, o kiti – vyresnio amžiaus, kartais netgi sukūrę šeimas?

Tie, kurie randa sau skirtus žmones vyresniame amžiuje, jauni dar nebūna tam pasiurošę. Susitikus tikrosioms sielos puselėms, pradeda stipriai virti aistros. Jos gali būti pozityvios ir negatyvios. Aistra dažnai skatina atlikti neadekvatus veiksmus. Dievas saugo kiekvieną gyvybę, kad šie veiksmai neatimtų žmogaus gyvybę, todėl susitikimus planuoja vyresniame amžiuje. Tuomet asmenys jau būna sąmoningesni, turi kokią nors dvasinę atramą ir pan.

Kaip turėtų elgtis šeimą turintis žmogus, kuris sutinka sielai artimą asmenį? Didesnė nuodėmė likti su šeimos nariais ar juos palikti ir būti su sielos dvyniu?

Kiekvienas atvejais individualus. Žmogus, gyvendamas Žemėje, per meilę ir džiaugsmą turi patirti laimę, kuri padeda sielai tobulėti. Jeigu jam nepavyksta to pasiekti su esamu partneriu, turi teisę ieškoti geresnio. Vaisės užmirštama, kaip su ja elgtis. Iš tiesų nepripažįstu celibato. Dievą galima mylėti ir neatsižadant fizinio kūno poreikių.

Sielų dvyniai – unikalus atvejis. Kai jie susitinka, pradeda jausti stiprią Dievo meilę, didelę kūrybinę potencialą ir savirealizaciją. Gerbiu visus sielų dvynius, kuriems pavyksta susikurti har-

moningus santykius. Viešpats labiausiai trokšta, kad jie susitiktų ir būtų kartu. Taigi norint save realizuoti, galima ir palikti šeimos narius. Jei jie gebės susitvarkyti su nuoskaudomis ir pykčiu, suprasti, kad meilė tarp sielų dvynių – galingiausias kuriamasis įrankis, patys išmoks labiau mylėti.

Ką daryti, kai vienu metu patinka keli asmenys? Galbūt tuomet nereikalingas nė vienas jų?

Jeigu yra keli potencialūs patinkantys partneriai, galima tiesiog paprašyti Dievo pagalbos, pavyzdžiui, žodžiais: „Mano gerasis, maloningasis Kūrėjau, prašau atsiųsti partnerį, kuris šiuo metu man būtų geriausias.“ Kartojant šį prašymą reikia leisti natūraliai susidėlioti įvykiams ir situacijoms.

Tikra meilė įmanoma be kančių? Kartais sakoma, kad skausmas – paties žmogaus pasirinkimas...

Nežinau nė vieno atvejo, kai susitikę sielos dvyniai būtų išvengę didesnių ar mažesnių kančių. Kita vertus, skausmas Žemėje – apsisvalymo procesas. Žinoma, būtų daug maloniau, jei tikra meilė būtų be nuoskaudų. Deja, Žemėje vis dar grumiasi Dievas ir Šėtonas. Nors pastarojo galia kur kas mažesnė, tačiau tikrai meilei labai daug kas pavydi, trukdo ir kenkia.

Irmina Žukauskaitė

